

De Canadees-Nederlandse politiek econoom **Malcolm Campbell-Verduyn** is gefascineerd door cryptovaluta's. Onder de Amerikaanse president Donald Trump zijn de remmen los, zegt hij. Tegelijkertijd was de econoom zelf als adviseur betrokken bij de cryptomunt Ada.

Teugels los voor de cryptomunt

JURGEN TIEKSTRA

ONDERZOEK

Malcolm Campbell-Verduyn, universitair docent in de internationale politieke economie, is een geboren Canadees. Hij promoveerde aan de McMaster University in de stad Hamilton, vlakbij Toronto en ging vanwege de Nederlandse achtergrond van moeder Verduyn als uitwisselingsstudent naar de Universiteit van Amsterdam, voor een jaar. Die periode bond hem nog meer aan zijn moeders land, want hij ontmoette er zijn latere Nederlandse vriendin en vond er na zijn promotie werk aan de Rijksuniversiteit in Groningen.

Waterscheiding

Die tijd in Amsterdam – en in Leiden, waar hij zijn master political science behaalde – vormde hem persoonlijk én academisch. Hij studeerde af in 2008, toen de financiële crisis overwaaide vanuit de VS. Voor hem was die periode een waterscheiding. 'Zeer zeker. Enorm. Voor die tijd verdiepte ik me meer in handelsconflicten: ik deed mijn master bij de Wereldhandelsorganisatie, en hield me bezig met de handel in biotech en genetisch gemodificeerde organismen. Maar toen de financiële crisis uitbrak... *Wow*, je kunt zo'n gebeurtenis niet negeren, toch? Ik raakte enorm geïnteresseerd in het financiële systeem, maar ook in wat toen opborrelde als "het alternatief". Ik zet dat tussen aanhalingstekens, omdat het vooral een poging is gebleken om via cryptomunten te ontsnappen aan het financiële systeem.'

Cryptomunten serius nemen

'Eerst kwam natuurlijk Bitcoin, en daarna al die andere varianten. Ik denk dat ik een van de eersten was die cryptomunten academisch serius begon te nemen, op een aantal computerwetenschappers en ook juristen na. Binnen de sociale wetenschappen dachten veel mensen: dit is een voorbijgaande trend, over vijf jaar heeft niemand het er

Malcolm Campbell-Verduyn (1984) is universitair docent in de vakgroep internationale politieke economie van de faculteitsafdeling International Relations and International Organization.

In april was hij één van de opstellers van een open brief aan het universiteitsbestuur: een oproep om op termijn niet meer afhankelijk te zijn van Amerikaanse bedrijven als Google en Microsoft voor onder andere beeldbellen, email en tekstverwerking. De RUG zou samen met andere universiteiten data-autonomie moeten nastreven.

meer over, verspil er je postdoc-onderzoek vooral niet aan. Gelukkig heb ik daar niet naar geluisterd, want als onderwerp van studie zijn cryptomunten een *gift that keeps on giving*.'

'Zelf voelde ik me ook aangetrokken tot het alternatief dat cryptomunten boden. Het heeft iets aantrekkelijks: het beginnen van je eigen gedecentraliseerde financiële systeem op een moment dat het normale financiële

systeem spectaculair gefaald heeft. Maar als je daaraan voorbij probeert te kijken, zie je al snel dat cryptomunten niet zo mooi zijn als ze lijken. Sommige problemen hadden voorzien kunnen zijn als de ontwerpers, die niet zo vaak een cursus sociale wetenschappen hebben gedaan, iets meer bewustzijn hadden gehad van de samenleving, overheidsregulering en de wet.' Cryptomunten maken het mogelijk betalingen te doen buiten het bancaire systeem om. Maar dat heeft schaduwzijden, namelijk een groter risico op speculatie, oplichting, financiering van verboden zaken, en grote waardeschommelingen. Hier komt nog bij dat het digitaal creëren van cryptomunten bijzonder veel energie kost.

Slecht beleid

Malcolm Campbell-Verduyn schreef er meerdere artikelen over, waaronder nu in een nieuw boek met de naam *Ineffective Policies: Causes and Consequences of Bad Policy Choices*, een bundel academische artikelen samengesteld met twee mede-onderzoekers uit Canada. De drie delen de overtuiging dat ze als wetenschappers normatief bezig mogen zijn, schrijven zij in de introductie. Dat betekent dat Campbell-Verduyn en co voorbeelden bespreken van wat zij 'slecht beleid' noemen. Zij zien daar twee varianten van: ofwel overheidsbeleid dat bijvoorbeeld economisch op zichzelf best succesvol kan zijn, maar alsnog negatieve gevolgen heeft voor het milieu, ofwel overheidsbeleid waarvan empirisch bewezen vaststaat dat het niet werkt.

De geboren Canadees Campbell-Verduyn zelf belicht in het boek het Amerikaanse beleid ten aanzien van de cryptomunten die na 2008 opkwamen, als paddenstoelen na een regenbui. Bitcoin kent zijn oorsprong in een paper uit datzelfde jaar, geschreven door ene Satoshi Nakamoto. 'We weten nog steeds niet wie daarachter schuilgaat. Het is een

van de grote mysteries, vergelijkbaar met de kunstenaar Banksy. Er lopen zelfs rechtszaken over. Er is bijvoorbeeld een Australische man die beweert dat hij Satoshi Nakamoto is. Want wie Satoshi ook mag zijn: hij heeft, of zij hebben, veel bitcoins op zijn of hun naam staan. Dus als je juridisch kunt bewijzen dat jij Satoshi bent, dan kun je zeker een hypotheek krijgen, of een lening voor een privé-jet, en dat soort dingen.'

Welwillende houding

Campbell-Verduyn beschrijft dat de Amerikaanse overheid jarenlang tweeslachtig omging met Bitcoin en andere cryptomunten, terwijl van oudsher er juist een harde aanpak gold voor bedreigers van de Amerikaanse dollar. Dat ondervonden elektronische munten als E-Gold, Liberty Reverse en Facebooks valuta Libra wel. Het verschil is dat onder Bitcoin een nieuwe techniek schuilt: blockchain, een nieuw soort database van transacties. Die technische innovatie was interessant, en reden voor een welwillender houding.

De harde aanpak bleef wel nog overeind als het ging om de Amerikaanse veiligheid, zoals terrorismefinanciering met cryptomunten. Maar het toezicht op speculatie, oplichting

en handel was minder groot. Uiteindelijk kwam er zelfs een Blockchain Caucus in het Amerikaanse Congres, met politici die campagne voeren vóór de cryptomunten en ook geld krijgen uit de industrie.

Trump

Ten langen leste, in 2023, werden de teugels alsnog flink aantrokken. Maar een jaar later won Donald Trump de presidentsverkiezingen. 'Het is erger geworden, veel erger,' zegt Campbell-Verduyn. 'De Amerikaanse regering leidt de oplichting nu zelf. Ik bedoel: Trump heeft nu zijn eigen *meme coin*, evenals zijn vrouw. (Een *meme coin* is een cryptomunt die een vaak minder serieuze ontstaansgeschiedenis heeft dan andere cryptomunten. *JT*) Mensen steken daar miljoenen in

'De Amerikaanse regering leidt de oplichting met cryptomunten nu zelf'

om binnen Trumps bereik te komen. In feite gaat het om omkoping via zijn cryptomunt. Niet alleen heeft de Amerikaanse regering de handhaving stopgezet, maar ze zijn zelf in het spel gestapt.'

'In mijn ogen heeft het alleen maar zover kunnen komen door slecht beleid van de vorige Amerikaanse regeringen, een beleid dat niet helder had wat het wilde bereiken behalve het stimuleren van innovatie.'

Tulpenmanie

De cryptovaluta's vormen nu een financiële zeepbel, zegt Campbell-Verduyn, vergelijkbaar met de tulpenmanie uit de zeventiende eeuw. Dat weerhoudt hem er niet van zelf betrokken te zijn bij zo'n digitale munt, namelijk bij de cryptovaluta Ada. Ada is gebaseerd op het gedecentraliseerde blockchain-ecosysteem Cardano. 'De laatste paar jaar gaf ik als governance-expert advies bij het opstellen van een grondwet. Die grondwet is eerder dit jaar gepubliceerd en vond ik een fascinerend experiment met digitale governance. 'Mijn belangrijkste drijfveer om hieraan mee te doen, is om van nabij vorm te helpen geven aan een industrie die volwassen wordt en zichzelf probeert te reguleren.'